

rozvinouti se má. Právě proto se praví, že nesporný soudce rozhodne *prima facie cognitione* o tom, kdo z dědiců se přihlásivších zaujme ve sporu o dědictví, jenž teprve započítí má, obtížnější úlohu žalobcovu a komu se přikáže výhodnější role žalovaného. Nižší soudy proto nepochybily, když se nezabývaly věcí s těch hledisek, která stěžovatelé zdůrazňují.

Čís. 15208.

Exekuci k vymožení nároku, by dlužník zaplatil peněžitou pohledávku osobě třetí, jest vésti dle § 353 ex. ř.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 441/36.)

Rozsudkem byl dlužník uznán povinným zaplatiti za vymáhající věřitelku bernímu úřadu určitou částku. Tuto částku dlužník nezaplatil a navrhla proto vymáhající věřitelka na základě uvedeného rozsudku, by jí byla povolena k vydobytí této pohledávky exekuce zabavením živnosti tesařské a stavitelské a její propachtování nucenou dražbou, jakož i exekuce zabavením různých pohledávek. Prvý soud povolil exekuci podle návrhu. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

V návrhu sice vymáhající věřitelka žádá exekuce, aby bylo vymoženo zaplacení daňových nedoplatků povinnou stranou bernímu úřadu, avšak schází v něm návrh, aby vymáhající strana byla soudem zmocněna, by vykonala toto placení na náklad strany povinné, dále aby povinnému bylo uloženo, aby napřed zaplatil náklady, které tím vzniknou, do určité lhůty pod exekucí a aby tyto náklady byly soudem prozatím určeny. Exekuce k dobytí této zálohy musí býti zvlášť navržena a povolena, jak plyne z § 353, odst. 2, poslední věty ex. ř. (Viz poznámka 2 k exekučnímu vzorci čís. 326/186.) V exekučním návrhu se však ihned žádá povolení různých prostředků exekučních v dlužníkovu jmění. Je tedy exekuční návrh stylisován tak, jakoby šlo o vydobytí peněžitě pohledávky příslušející přímo straně vymáhající proti povinnému a nikoliv o exekuci, aby něco bylo vykonáno.

Čís. 15209.

V otázce, zda jest podle § 261, odst. 6 c. ř. s. postoupiti námitky proti mimosoudní výpovědi příslušnému soudu, jest dovolací rekurs proti změňujícím usnesení rekursního soudu přípustný.

Námitky podané proti mimosoudní výpovědi u nepříslušného soudu nelze postoupiti příslušnému soudu podle § 261, odst. 6 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 451/36.)